

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: Gh. Mîțu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

Dosarul nr. 3ra-699/17

ÎNCHEIERE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Octavian Cazac,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Adrian Tăbîrță împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, intervenient accesoriu Octavian Cazac cu privire la anularea parțială a hotărârii Comisiei speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 22 septembrie 2015 și constatarea încălcărilor admise de Comisia specială pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat în procesul alegerii membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Adrian Tăbîrță, a fost casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 decembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 12 octombrie 2015 Adrian Tăbîrță a depus în instanță o cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea parțială a hotărârii Comisiei speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 22 septembrie 2015 și constatarea încălcărilor admise de Comisia specială pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat în procesul alegerii membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 05 august 2015 de către Consiliul Uniunii Avocaților din Republica Moldova, a fost anunțat concursul pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, iar reclamantul a depus actele necesare pentru participarea la acest concurs.

Mai indica reclamantul că la 17 septembrie 2015 și, respectiv, la 22 septembrie 2015, au avut loc ședințele Comisiei speciale pentru alegerea

membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, iar ca urmare a desfășurării concursului, prin hotărârea Comisiei speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 22 septembrie 2015, au fost aleși cei 11 membri ai Comisiei de licențiere, iar candidatura reclamantului a fost inclusă în lista supleanților din rândul avocaților.

Susține reclamantul că, nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, conform art. 14 al Legii contenciosului administrativ, la 23 septembrie 2015 a depus o contestație împotriva hotărârii Comisiei speciale din 22 septembrie 2015, prin care a solicitat anularea acesteia în partea ce ține de nevalidarea celor două buletine de vot ce se refereau la votul acordat reclamantului. Prin contestația înaintată și-a exprimat dezacordul față de procedura de desfășurare a alegerilor, iar la 05 octombrie 2015 a înaintat o cerere suplimentară la contestația din 23 septembrie 2015.

Invoca reclamantul că legislația nu prevede expres modalitatea de contestare a hotărârilor Comisiei speciale, motiv pentru care, prin analogie, la contestarea hotărârilor acestei Comisii urmează a fi aplicate prevederile art. 47 alin. (10) și art. 48 alin. (28) ale Statutului profesiei de avocat în coroborare cu art. 43 alin. (4) și art. 57 alin. (3) ale Legii cu privire la avocatură, urmând ca hotărârile Comisiei speciale să fie contestate în ordinea contenciosului administrativ.

Considera reclamantul că deoarece nu a primit răspuns din partea Uniunii Avocaților, iar din informația plasată pe pagina web www.avocatul.md la 08 octombrie 2015 a aflat că contestațiile/cererile prealabile se vor examina abia la 23 octombrie 2015, când va avea loc ședința Consiliului Uniunii, cererea de chemare în judecată este depusă în termen.

Invocă reclamantul că Comisia a acționat contrar prevederilor Statutului profesiei de avocat, ce stipulează că deciziile sunt adoptate prin vot deschis, și nu prin intermediul buletinelor de vot, astfel încât Legea urma a fi aplicată și nu interpretată în cazul dat, prin analogie constatându-se că votul deschis instituie cu totul altă procedură de votare decât cea prin intermediul buletinelor de vot, aplicabile în alte Legi cu referire la votul secret.

Mai invoca reclamantul că deși obținuse 10 buletine de vot în favoarea sa, din motive necunoscute două din ele au fost anulate, ceea ce a și dus la plasarea sa în rândul membrilor supleanți ai Comisiei de licențiere, deși Legea nu instituie posibilitatea, temeiurile și modalitatea de anulare a votului exprimat de membrii Comisiei speciale, iar Regulile provizorii de care s-a condus Comisia la anularea buletinelor de vot au fost emise contrar Legii cu privire la avocatură și Statutului profesiei de avocat, astfel încât nu produc efecte.

Remarcă reclamantul că Regulile indicate au fost aprobate de Comisia specială, deși aceasta nu dispune de astfel de atribuții conform normelor invocate, iar în ipoteza contrară, acestea urmau a fi aprobate până la petrecerea concursului cu respectarea principiului transparenței concursului, însă acestea au fost publicate după 3 luni de la petrecerea acestuia.

Afirma reclamantul că prin hotărârea Comisiei speciale din 22 septembrie

2015 i-a fost cauzat un prejudiciu moral, evaluat de acesta la suma de 100 000 lei pe motiv că acesta s-a exprimat prin suferințe psihice, efort fizic, puternic stres emoțional, nopți nedormite, pierderea încrederii în instituția avocaturii.

Solicită reclamantul anularea hotărârii Comisiei speciale din 22 septembrie 2015 ca fiind ilegală în parte ce ține de nevalidarea celor două buletine de vot și încasarea din contul Uniunii Avocaților din Republica Moldova în beneficiul reclamantului a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamantul a solicitat instanței constatarea încălcărilor admise de Comisia specială pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat în procesul alegerii membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, iar în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond din 07 decembrie 2016 reclamantul a renunțat la pretenția privind încasarea din contul pârâtului a compensației prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 februarie 2016, în proces a fost atras la cerere Octavian Cazac în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2016 acțiunea înaintată de Adrian Tăbîrță a fost respinsă ca nefondată (f.d.13, f.d.17-21, volumul II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017 (f.d.51-52, f.d.53-66, volumul II) a fost admis apelul declarat de Adrian Tăbîrță, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

- S-a admis acțiunea înaintată de Adrian Tăbîrță împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea parțială a hotărârii Comisiei speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 22 septembrie 2015 și constatarea încălcărilor admise de Comisia specială pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat în procesul alegerii membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, ca întemeiată,

- S-a anulat hotărârea Comisiei speciale pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 22 septembrie 2015, în partea ce ține de nevalidarea buletinelor de vot ale Ninei Lozan și ale lui Mihail Rogac,

- S-au constatat încălcări admise de Comisia specială pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat în procesul alegerii membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat de la prevederile Legii cu privire la avocatură și statutul profesiei de avocat.

Nefiind de acord cu decizia menționată la 12 mai 2017, în termenul prevăzut de lege, Octavian Cazac a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017 și menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 februarie 2016.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate

pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

La 19 iunie 2017 intimatul Adrian Tăbîrță a prezentat referință pe marginea recursului depus, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Octavian Cazac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Octavian Cazac ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Octavian Cazac se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță